R 2559

Hertz Michał

Melodeklamacja „Ewa" z towarzysz. fortepianu.
Autograf.

2559

Moderato №1.

Tęsknoty serca życia wiosny Pamiętnie
tkliwej duszy, Bezmiędzycho tkliwe

trzech dźwięków Pratosiny,
Słodko westchnienie me zbędziesz. Niechaj głos twój ringim słowy Słodko zbity
Jak serc bóz me boleści te słowy

kiedy serce, upój serce, upój ucho,
tylko bliscie Bo świat dla mnie pusty
Eky wytrzeźwiaj spiderem lotnym, głuchy

Bo świat dla mnie pustka głucha
w nim echem myśl szczęśliwym

ritenuto. (Przerywa)

W chwili tych moich lat kolei
Nie zamieniam serc moich wcale

Póki te chaty i nadziei, ciągły zawód
ciągły ból

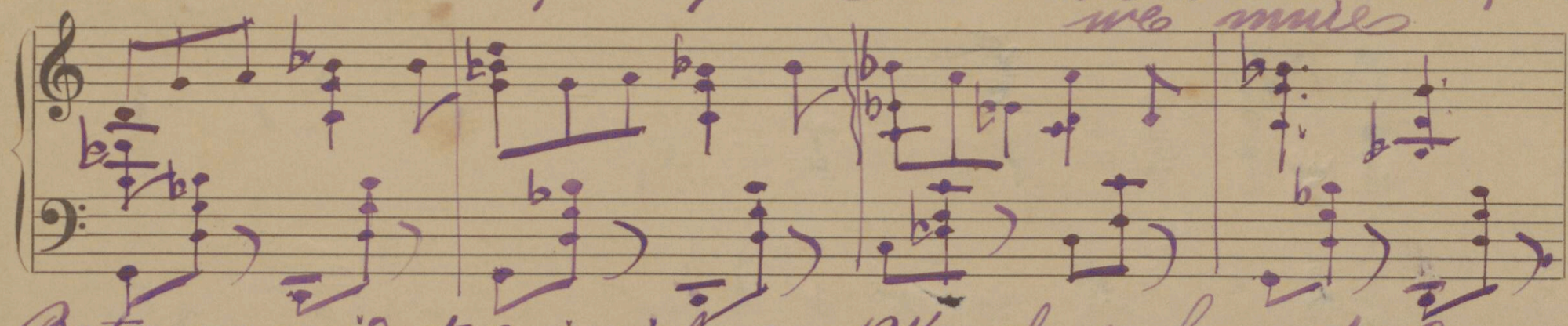
Coraz chwila, chwile zgasną
Jako kwiaty, lata więdną,

Kiedyś niemię te, płakania
I wzbudzę serce biedne,

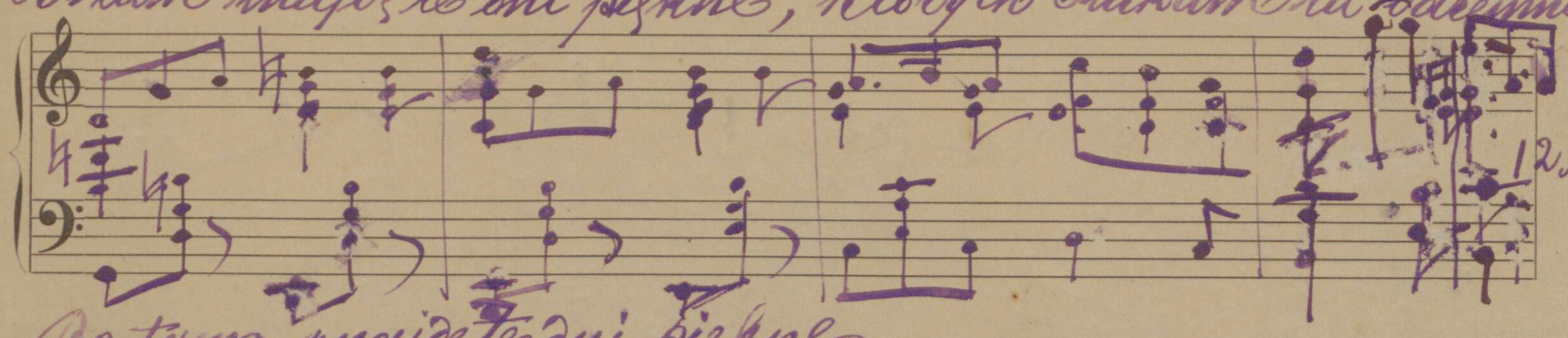
Deklamację uważam za śpiew bez tonów
tak jako śpiew za tonicznej deklamacji
Na tego wymagam od deklamującego
i rytmicznie i melodyjnego odczytania i
wymawienia słów.

B. C.
No. 29a.

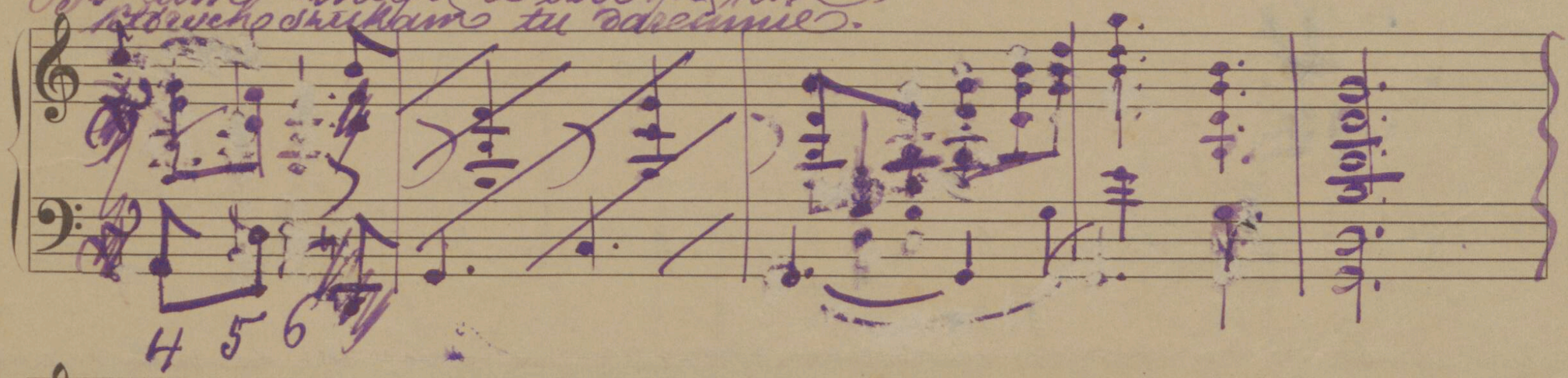
ach wieczności się niechaj Śmierć nie budzi wstrętu
we mnie

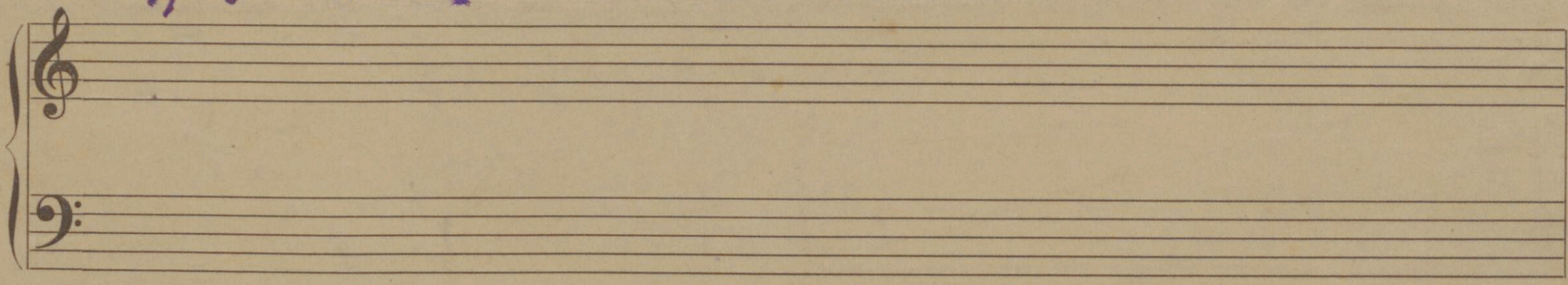

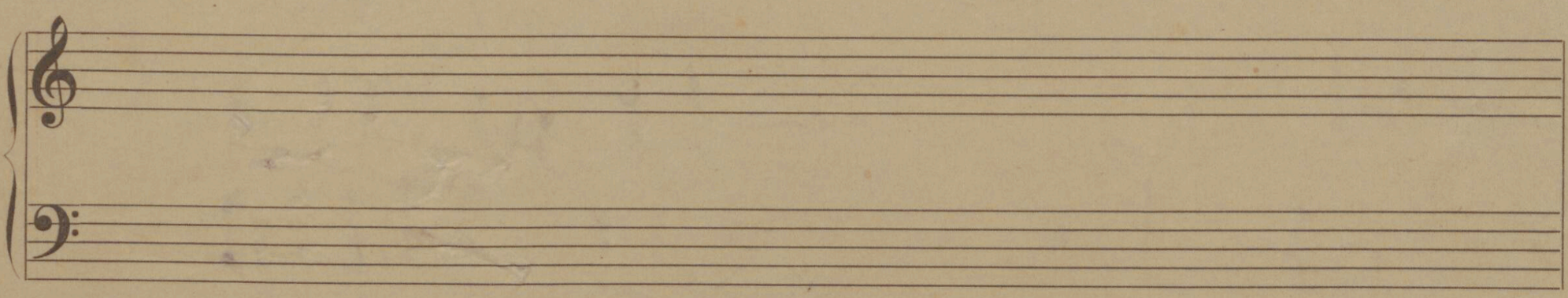
Bo tam znajdę te dni piękne, Których smutkom tu zdziwienie

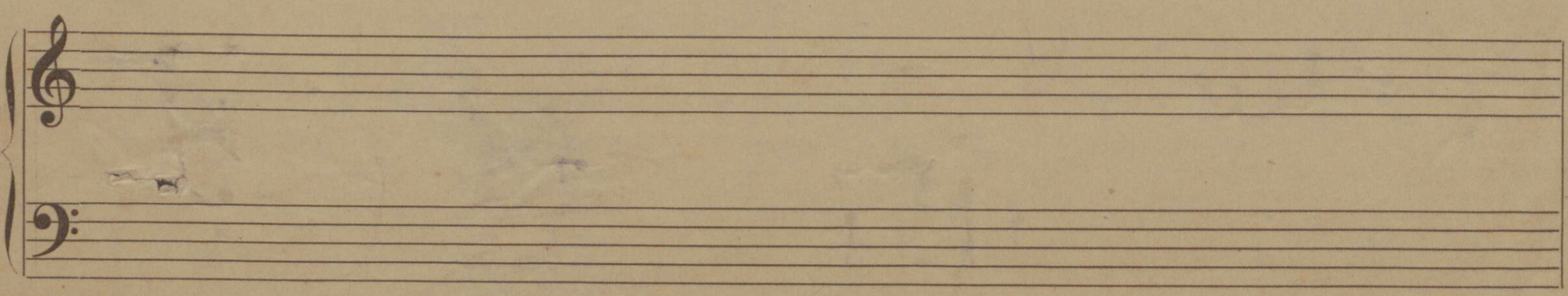

Bo tam znajdę te dni piękne,
Których smutkom tu zdziwienie.

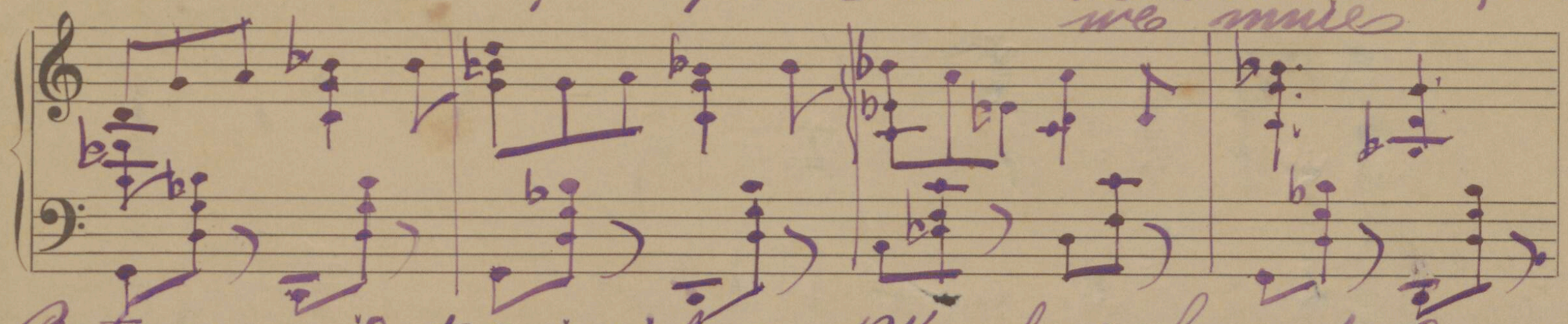

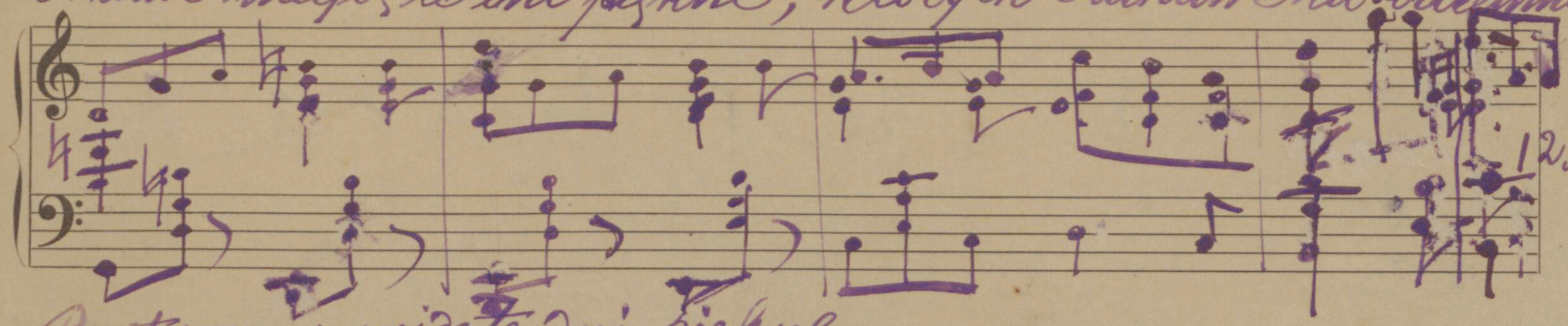

ARCHIWUM
Warszawskiego
Tow. Muzycz.
Nr 2559-R
inw. 2575

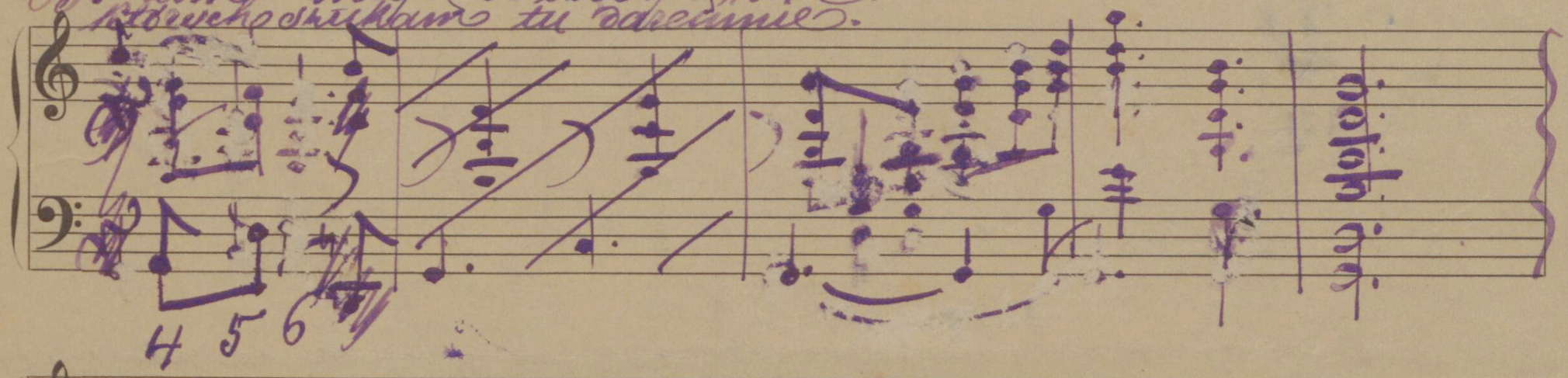
ach wieczności się niechaj Śmierć nie budzi wstrętu
                            nie mnie

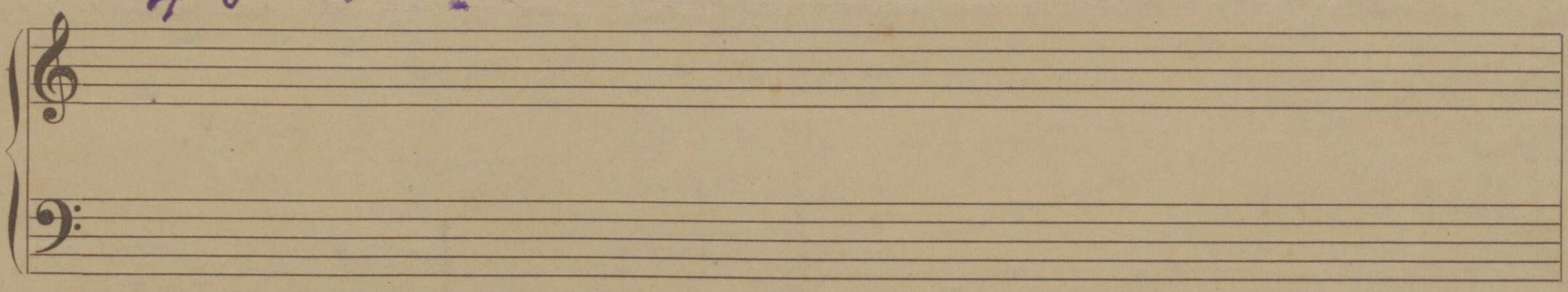

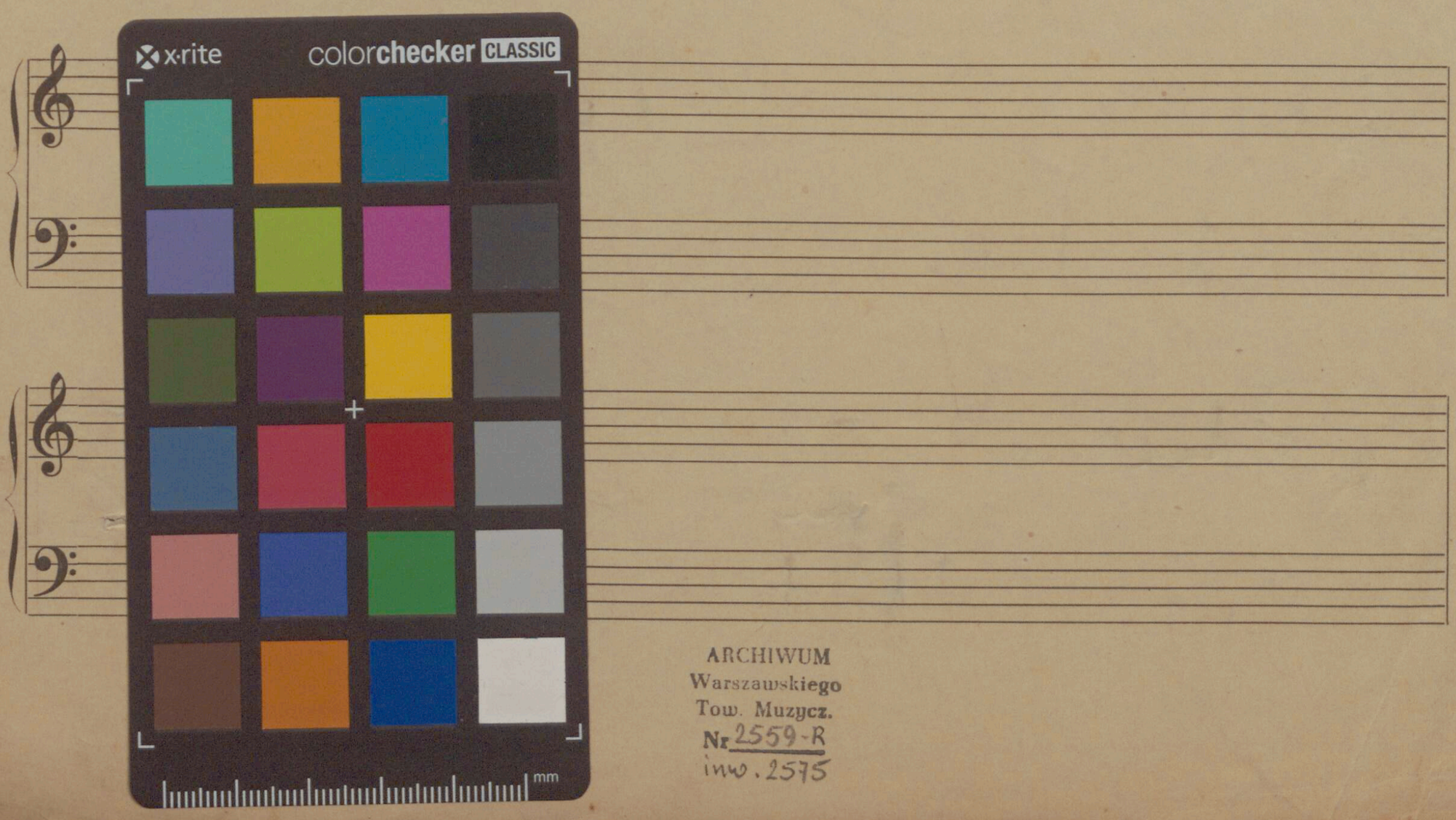
Bo tam znajdę te dni piękne, Których smutkom tu żałuję

Bo tam znajdę te dni piękne,
których smutkom tu żałuję.

ARCHIWUM
Warszawskiego
Tow. Muzycz.
Nr 2559-R
inw. 2575

2559